

at træffe Foranstaltninger til at forebygge de tiltagende Søulykker og at træffe Bestemmelse om Brugen af usødygtige Skibe, hvad dermed følger. Regjeringen besluttede derfor, da denne Sag var kommen frem, at nedsætte en Kommission til at bedømme, hvad der her i Landet og efter vore Forhold kunde gjøres for det tilsigtede Diemed. En saadan Kommission blev nedsat i Begyndelsen af 1876. Dens Forhandlinger bleve imidlertid noget forsinkede, idet Kommissionen — og, som det forekom mig med god Grund — vilde afvente den Revision, som den ærede Forespørger omtalte, nemlig Revisionen af den i 1875 udkomne engelske Lov, hvilken Revision maatte foretages inden den 1ste Oktober 1876, og hvilken Lov vilde komme til at indeholde de almindelige Bestemmelser, som man i England havde taget paa dette Omraade. Under Behandlingen af Sagen havde man imidlertid faaet Die for, hvilken overordentlig Betydning det vilde have, dersom man i Tilfælde af Strandinger eller andre Ulykkestilfælde paa Havet kunde tilvejebringe nødtvungne offentlige retslige Undersøgelser ved sagkyndige Mænd om Grundene til, at saadanne Ulykker vare indtrufne, og dersom disse Undersøgelser bleve samlede og bearbejdede af sagkyndige Autoriteter, saa at de kunde give Veiledning med Hensyn til, hvilke Mangler ved vore Søudrustninger og vor Søfart man i Særdeleshed maatte have Opmærksomheden henvendt paa for Fremtiden. Kommissionen tillagde denne Sag en saa stor Betydning, at den besluttede sig til først at udarbejde et Lovudkast herom i Forbindelse med andre beslagede Emner, og at stille Forhandlingerne om det Lovudkast, der sigtede til, at forhindre Brugen af usødygtige Skibe, i Bero, indtil det førstnævnte Forslag var fremkommet. Et saadant Forslag fremkom i Mai d. 2. Det forekom imidlertid Ministeriet nødvendigt, at man maatte afvente ogsaa det andet Lovforslags Fremkomst, for at Regjeringen kunde være i Stand til under Et at tage under Overveielse og til Behandling alle de Bestemmelser, som i Fremtiden maatte anses fornødne for at forebygge Ulykker paa Søen. Jeg tvivler ikke om, at man vil anse det for rigtig, at Ministeren afventer Fremkomsten af det sidstnævnte Forslag, for at Sagen i sin Helhed kan blive taget under Overveielse, hørend man skriver til Fremlæggelsen af et Lovforslag i den Anledning. En saadan yderligere Betænkning er til Dato ikke fremkommen fra Kommissionen; men jeg har al Grund til at tro, at Kommissionens Arbejder nærme sig deres Afslutning, og at det forventede Forslag ikke vil lade vente paa sig i lang Tid. Det fremkomne Forslag indeholdt Bestemmelser, som gavede Anledning til Undersøgelser og Overveielser af ikke ringe Omfang, og som navnlig ere førte imellem Justitsministeren og Indenrigsministeren, og dette foranledigede tillige, at man fra Forskjellige maatte indhente en stor Mængde Oplysninger, som vare

fornødne for at kunne bedømme Sagen. Disse Oplysninger ere først fremkomne i den allerfjerdte Tid. Naar nu altsaa, som jeg forventer, i den nærmeste Fremtid Kommissionens sidste Betænkning — om jeg maa kalde det saaledes — fremkommer, saa vilde Betingelserne være tilstede for, at Ministeriet kan tage denne vigtige Sag under Behandling og Overveielse, og saa skal den fra Ministeriets Side blive fremmet med al den Hurtighed, som Omstændighederne tillade.

Framp: Det kan ikke Andet end glæde mig at høre, at den høitærede Indenrigsminister betragter dette Spørgsmaal som et vigtigt Spørgsmaal. Den høitærede Minister mente, at der i den nærmeste Fremtid kunde ventes Udtalelser fra Kommissionen om den sidst behandlede Del af Spørgsmaalet, nemlig om usødygtige Skibe. Jeg haaber, at den høitærede Minister vil holde fast paa, at de to Love komme til at følges ad. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister vilde her, som det er sket i England, komme med en midlertidig Lov, som kunde standse de mulige Ulykkestilfælde, der kunde ske i den nærmeste Fremtid, for det Tilfælde, at han ikke kunde naae at blive færdig med Forslaget til den endelige Lov. Ved den høitærede Ministers Udtalelse fremkom der for mig et Par Spørgsmaal, som jeg ikke kan lade være at omtale. Den høitærede Minister nævnte Kommissionen. Det kunde maasse være rigtig at spørge: Hvorledes har den høitærede Minister stillet denne Kommission; er den stillet saaledes, at den har kunnet virke med hele sin Kraft og hele sin Iver for den Sag, som af den høitærede Minister betragtes som et meget vigtigt Spørgsmaal, eller er den stillet saaledes, at man kalder en Mand herfra og en anden Mand derfra, uden at man byder ham noget Beberlag, men blot forlanger hans Arbejde til Gavn for Staten uden Løn? Den høitærede Minister nævnte endvidere Konference med Justitsministeren. Jeg tror, at det i den Anledning vil være hensigtsmæssigt at gjøre det høie Thing opmærksom paa, hvorledes vore Søfartsforhold ere forleirede omkring i Ministerierne. Hvis jeg ikke tager meget feil — man kan jo nemt tage feil i den Henseende, men jeg tager neppe feil — har den høitærede Indenrigsminister under sit Ministerium Bestemmelserne for Folkelulasterne, Mandtskabsforpleining, Redningsvæsenet og Forhyringsfager. Justitsministeriet har Mønstringsvæsenet, Strandingsvæsenet og Tilsyn med Dampskibe. Finantsministeriet har Skibes Maaling og Registrering. Indenrigsministeriet har Konsulatforholdene. Fremdeles har Marineministeriet Løds-, Fyr- og Vagervæsenet, Navigationsundervisning og Befjendtgjørelser for Søfarende. Men da, som bekjendt, Marineministeren i Almindelighed er en General enten af Artilleriet, Ingenieurforpset eller Generalstaben, saa foresindes han i Almindelighed i